

C-626/19. PPU. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2019. augusztus 22.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Rechtbank Amsterdam (Hollandia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. augusztus 22.

Kérelmező:

Openbaar Ministerie

Ellenérdekű fél:

YC

Az alapeljárás tárgya

Az ügyész európai elfogatóparancs megvizsgálása iránti kérelme

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikk szerinti jelen kérelem tárgyát egyrészt azon feltételek képezik, amelyek mellett valamely ügyészt a 2002/584 kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kibocsátó igazságügyi hatóságnak kell tekinteni, másrészt pedig az a követelmény, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozattal szemben jogorvoslatnak kell rendelkezésre állnia.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 2002/584/IB kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kibocsátó igazságügyi hatóságnak kell-e tekinteni a kibocsátó tagállam igazságszolgáltatásában részt vevő, az európai elfogatóparancs kibocsátásával közvetlenül összefüggő feladatainak ellátása során

függetlenül eljáró és egy európai elfogatóparancsot kibocsátó ügyészt, ha a kibocsátó tagállamban valamely bíró ezen ügyésznek az európai elfogatóparancs kibocsátása tárgyában történő tényleges határozathozatala előtt megvizsgálta az európai elfogatóparancs kibocsátásának feltételeit és különösen annak arányos jellegét?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: Teljesül-e az a feltétel, hogy a Bíróság 2019. május 27-i ítéletének (EU:C:2019:456) 75. pontja értelmében az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó ügyészi határozatnak és különösen az ilyen határozat arányos jellegének olyan bírósági jogorvoslat alá rendelhetőnek kell lennie, amely teljes mértékben megfelel a hatékony bírói jogvédelem követelményeinek, ha a keresett személy a tényleges átadását követően olyan eljárást indíthat, amelyben a kibocsátó tagállam bírója előtt az európai elfogatóparancs semmisségére hivatkozhat, és e bíró többek között az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozat arányos jellegét is megvizsgálja?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB [tanácsi] kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.) 1. és 6. cikke

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Az Overleveringswet (a személyek átadásáról szóló törvény) (Stb. 2004., 195.) 1. cikke

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 YC-t 2019. április 5-én fogták el Hollandiában a Procureur de la République du Tribunal de grande instance de Tours (tours-i ügyészség, Franciaország) által 2019. március 27-én kibocsátott európai elfogatóparancs alapján. Az európai elfogatóparancs a keresett személynek a büntetőeljárás Franciaországban való lefolytatása céljából történő átadására irányul. YC-t Franciaországban azzal gyanúsítják, hogy Tours-ban másokkal közösen fegyveres támadást követett el. A szóban forgó európai elfogatóparancs alapját a tours-i vizsgálóbíró nemzeti elfogatóparancsa képezi.
- 2 2019. április 5-én az ügyész az európai elfogatóparancs megvizsgálása iránti kérelmet terjesztett elő. Az eljárást többször felfüggesztették. Időközben további kérdéseket intéztek a francia kibocsátó hatósághoz. Franciaországban az ügyészek vannak kijelölve a 2002/584 kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése szerinti, az európai elfogatóparancs kibocsátására illetékes igazságügyi hatóságokként.

- 3 A kérdéseket annak megvizsgálása céljából intézték a francia kibocsátó hatósághoz, hogy az európai elfogatóparancs e hatóság általi kibocsátása megfelel-e az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) által a 2019. május 27-i OG és PI (lübecki és zwickauai ügyészség) ítéletben (C-508/18 és C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) megfogalmazott követelményeknek.
- 4 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint az említett ítéletből az következik, hogy valamely ügyész akkor tekinthető kibocsátó igazságügyi hatóságnak, ha részt vesz a kibocsátó tagállam igazságszolgáltatásában, függetlenül jár el, és az ügyész európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozatával szemben jogorvoslattal lehet élni.

Az alapeljárásban részt vevő felek alapvető érvei

- 5 Az ügyészség a jelen ügy kérelmezőjeként arra hivatkozik, hogy az a kritérium, amelyet a nemzeti bíró az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozatának meghozatala során alapul vesz, megfelel az OG és PI ítélet követelményeinek, és a francia ügyészeket ezért helyesen jelölték ki kibocsátó hatóságként.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 6 A francia hatóságok által megküldött információk alapján a kérdést előterjesztő bíróság azt állapítja meg az ügyészség álláspontjával kapcsolatban, hogy egy francia ügyész részt vesz Franciaország igazságszolgáltatásában, és függetlenül jár el; egy francia ügyész nincs kitéve azon kockázatnak, hogy valamely egyedi esetben közvetlenül vagy közvetetten utasításokat kaphat az igazságügyi minisztériumhoz hasonló végrehajtó hatalmi szervtől az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozat meghozatala keretében.
- 7 A francia ügyész tehát a fenti 4. pontban említett követelmények közül legalább az első kettőnek megfelel ahhoz, hogy a 2002/584 kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „kibocsátó igazságügyi hatóságnak” lehessen tekinteni. E követelményeket az OG és PI ítélet 73. és 74. pontjában fogalmazta meg a Bíróság.
- 8 A francia hatóságok által szolgáltatott információk alapján azonban kérdések merültek fel az említett ítélet 75. pontjában megfogalmazott azon feltétel jelentését illetően, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó ügyészi határozatnak és különösen az ilyen határozat arányos jellegének olyan bírósági jogorvoslat alá rendelhetőnek kell lennie, amely teljes mértékben megfelel a hatékony bírói jogvédelem követelményeinek.
- 9 A jogorvoslat előterjesztésének lehetőségére vonatkozó követelmény az OG és PI ítélet 75. pontjából következik. E pontban a következőket állapítja meg a Bíróság: „[e]mellett, amikor a kibocsátó tagállam joga az európai elfogatóparancs

kibocsátására vonatkozó hatáskört az e tagállam igazságszolgáltatásában részt vevő olyan hatóságra bízta, amely maga nem valamely bíró vagy bíróság, az ilyen elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozatnak és különösen az ilyen határozat arányos jellegének az említett tagállamban olyan bírósági jogorvoslat alá rendelhetőnek kell lennie, amely teljes mértékben megfelel a hatékony bírói jogvédelem követelményeinek.”

- 10 Az „ilyen elfogatóparancs” kifejezés csak az „európai elfogatóparancsra” utalhat, és semmiképpen sem vonatkoztatható egy európai elfogatóparancstól eltérő elfogatóparancsra, különösen nem az európai elfogatóparancs alapját képező nemzeti elfogatóparancsra.
- 11 Az OG és PI ítélet 67. pontjában a Bíróság különbséget tesz az eljárási jogok és alapvető jogok védelmének két szintje között. Az első szintet a nemzeti elfogatóparancs kibocsátása során biztosított védelem, a második szintet pedig az európai elfogatóparancs kibocsátása során biztosított védelem képezi.
- 12 Az ügyész több átadási ügyben is arra hivatkozott, hogy az OG és PI ítélet 75. pontja szerinti kritérium nem vehető figyelembe az ítélet 68. pontja miatt. Ez utóbbi pont szerint ugyanis elegendő, ha a védelem 68. pontban említett két szintje közül csak az egyiket hoznak a hatékony jogvédelem követelményeinek megfelelő határozatot.
- 13 Ahogyan az a 68. pontból kiderül, a védelem két szintje magában foglalja többek között, hogy a hatékony bírói jogvédelemhez kapcsolódó követelményeknek megfelelő határozatot hozzanak „legalább” a védelem egyik szintjén. Ez azt jelenti, hogy amikor az európai elfogatóparancsot az igazságszolgáltatásban részt vevő olyan hatóság bocsátja ki, amely maga nem valamely bíró vagy bíróság, a nemzeti elfogatóparancsot mindenképpen valamely bírónak vagy bíróságnak kell kibocsátania.
- 14 Az OG és PI ítélet 69. pontjában az alábbiakat állapítja meg a Bíróság ezzel kapcsolatban: „[e]bből következik, hogy amikor a kibocsátó tagállam az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó hatáskört az e tagállam igazságszolgáltatásában részt vevő olyan hatóságra bízta, amely maga nem valamely bíró vagy bíróság, a nemzeti bírósági határozatnak – mint amilyen a nemzeti elfogatóparancs – meg kell felelnie az ilyen követelményeknek.”
- 15 A fent említett 68. pontból ezért az a következtetés vonható le, hogy legalább a két szint egyikén bírónak vagy bíróságnak kell határozatot hoznia. A 69. pontban vázolthoz hasonló helyzetben a 70. pont szerint nemzeti szinten – mégpedig az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozat alapját képező nemzeti elfogatóparancs szintjén – biztosított a védelmi szint.
- 16 A fent említett ítélet 71. és 72. pontjából az következik, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátásáról határozatot hozó hatóság feladata a védelem második szintjének biztosítása, „még akkor is, ha ezen európai elfogatóparancs valamely bíró vagy bíróság által hozott nemzeti határozaton alapul”.

- 17 A védelem e második szintje keretében először is a kibocsátó igazságügyi hatóság az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozat meghozatala során „ne[m] [lehet] kiteve azon kockázatnak, hogy többek között a végrehajtó hatalomtól származó egyedi utasításnak van alávetve” (73. és 74. pont). Ha az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó hatáskör az igazságszolgáltatásban részt vevő olyan (teljes mértékben független) hatóságra van bízva, amely maga nem valamely bíró vagy bíróság, az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozatnak és különösen az ilyen határozat arányos jellegének ezenfelül (a 75. pont szóhasználatával „emellett”) olyan bírósági jogorvoslat alá rendelhetőnek kell lennie, amely teljes mértékben megfelel a hatékony bírói jogvédelem követelményeinek, más szóval, valamely bíró vagy bíróság előtti eljárás tárgyává tehetőnek kell lennie.
- 18 A fent említett 68. pont szövegében semmi sem zárja ki –különösen nem a „legalább” szó – a 75. pontban említett követelmény érvényességét olyan esetben, amelyben a határozatot nemzeti szinten valamely bíró vagy bíróság hozza meg. A 68. cikk csak azt követeli meg, hogy valamely bíró vagy bíróság hozza meg a nemzeti határozatot, vagy bocsássa ki az európai elfogatóparancsot. Az első esetet illetően ezt a 75. pont azzal egészíti ki, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátásáról nem bírónak vagy bíróságnak minősülő hatóság által hozott határozattal szemben valamely bíró vagy bíróság előtt jogorvoslati lehetőségnek kell rendelkezésre állnia.
- 19 Az OG és PI ítélet 75. és 68. pontjának követelményei tehát egymással párhuzamosan állnak fenn.
- 20 Ez következik az OG és PI ítélettel egy napon hozott 2019. május 27-i PF (Litvánia főügyésze) ítéletből (C-509/18, EU:C:2019:457) is. Ezen ügyben a nemzeti elfogatóparancsot bíróság bocsátotta ki (az ítélet 22. és 54. pontja), Litvánia főügyésze ezenkívül részt vett Litvánia büntető igazságszolgáltatásában (42. pont), és biztosított volt a főügyész végrehajtó hatalomtól való függetlensége; a kérdést előterjesztő bíróságnak ennek ellenére meg kellett vizsgálnia, „hogy e főügyész európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozatai olyan kereset tárgyat képezhetik-e, amely teljes mértékben megfelel a hatékony bírói jogvédelemhez kapcsolódó követelményeknek” (56. pont).
- 21 Még ha a nemzeti elfogatóparancsot valamely bíró vagy bíróság bocsátotta is ki, az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozattal szemben jogorvoslati lehetőségnek kell rendelkezésre állnia valamely bíró vagy bíróság előtt, ha e határozatot nem bírónak vagy bíróságnak minősülő hatóság hozta meg. E kérdést egyszer már „éclairének” tekintette a kérdést előterjesztő bíróság egy 2019. július 5-i korábbi ítéletben. Mivel a jelen ügy tárgyát egy európai elfogatóparancs kibocsátásáról szóló, a francia ügyészség és ezért nem valamely bíró vagy bíróság által hozott határozat képezi, a két 2019. május 27-i ítélet szövege alapján az OG és PI ítélet 68. és 75. pontjában megfogalmazott mindkét követelménynek teljesülnie kell.

- 22 A két 2019. május 27-i ítélet meghozatalát követően a kérdést előterjesztő bíróság különböző, több tagállammal kapcsolatos ügyekben azonban azt állapította meg, hogy az érintett tagállamok jogszabályai nem biztosítanak az OG és PI ítélet 75. pontja értelmében vett jogorvoslatot az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozattal szemben. Ezen ügyek némelyikében arra hivatkoztak, hogy az a kritérium, amelyet a nemzeti bíró a nemzeti elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozatának meghozatala során alapul vesz, megfelel az említett pont követelményeinek.
- 23 A jelen ügyben is ez a helyzet. Ahogyan az a francia hatóságok által megküldött információkból kiderül, egy európai elfogatóparancs kibocsátásakor az a leggyakoribb eset, hogy a francia bíróság nemzeti elfogatóparancsot bocsát ki, majd az ügyésztől európai elfogatóparancs kibocsátását kéri, mivel már ismert, hogy a keresett személy nem Franciaországban tartózkodik. Ilyen esetben a francia bíróság az európai elfogatóparancs kibocsátásának feltételeit és annak arányos jellegét is megvizsgálja. A francia hatóságok által szolgáltatott információkból az derül ki, hogy a jelen ügyben is ez volt a helyzet.
- 24 Erre tekintettel felmerül a kérdés, hogy a nemzeti igazságügyi hatósági határozat meghozatala során – és ezáltal az ügyészségnek az európai elfogatóparancs kibocsátása tárgyában történő tényleges határozathozatala előtt – különösen az európai elfogatóparancs esetleges kibocsátásának arányos jellegét illetően elvégzett bírósági vizsgálat megfelel-e az azon feltételben megnyilvánuló elveknek, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó ügyészségi határozatnak olyan bírósági jogorvoslat alá rendelhetőnek kell lennie, amely teljes mértékben megfelel a hatékony bírói jogvédelem követelményeinek.
- 25 E kérdés megválaszolása során jelentőséggel bír, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó aránytalan határozattal szembeni hatékony bírói jogvédelem szempontjából elvégzendő arányossági vizsgálatot *ex nunc* kell lefolytatni. Jóllehet a nemzeti igazságügyi hatóság által hozott határozatot és az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozatot a jelen esetben egy napon hozták meg, általánosságban eltelhet némi idő a nemzeti igazságügyi hatóság által hozott határozat elfogadása – és ezáltal az európai elfogatóparancs kibocsátása arányos jellegének előzetes megvizsgálása – és az európai elfogatóparancs kibocsátása között. Ezen idő alatt olyan új tények és körülmények merülhetnek fel, amelyek jelentőséggel bírnak az európai elfogatóparancs kibocsátásának arányos jellege szempontjából. Ilyen esetben az előzetes bírósági vizsgálat nem képes hatékony bírói jogvédelmet nyújtani az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó aránytalan határozattal szemben. Ha a kérdésre igenlő választ kell adni, logikus tehát minden esetben azt a feltételt támasztani, hogy az arányossági vizsgálat elvégzését követően a lehető leggyorsabban meg kell történnie a tényleges határozathozatalnak az európai elfogatóparancs kibocsátása tárgyában.
- 26 Ha a fenti 24. pontban említett kérdésre nemleges választ kell adni, egy további kérdés merül fel. A francia hatóságok által szolgáltatott információkból kiderül,

hogy a francia bíróságok előtt hivatkozni lehet az európai elfogatóparancs semmisségére, és e bíróságok ezen állítás értékelése keretében többek között azt is megvizsgálják, hogy szükséges és arányos volt-e az európai elfogatóparancs kibocsátása. Úgy tűnik, hogy az érintett is indíthat ilyen eljárást, ha tényleges átadását követően a francia bíróságok elé állítják. Felmerül tehát a kérdés, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozat és különösen az ilyen határozat arányos jellege tárgyában lefolytatható, az érintett által tényleges átadását követően a francia bíróságok előtt megindítható eljárás az OG és PI ítélet 75. pontja értelmében vett jogorvoslatnak minősül-e.

- 27 E kérdés megválaszolása során egyrészt jelentőséggel bír, hogy a 75. pont nem tartalmaz olyan időbeli korlátozást, hogy a jogorvoslati lehetőségnek a tényleges átadás előtt kell rendelkezésre állnia. Másrészt fontos, hogy a 75. pont különösen az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó aránytalan határozattal és ezáltal különösen az alkalmasint aránytalan átadással szemben kívánja meg a „hatékony bírói jogvédelem” lehetőségét. Ezért elképzelhető, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó aránytalan határozattal szembeni bírói jogvédelem csak akkor hatékony, ha azt a tényleges átadás előtt biztosítják.
- 28 A Bíróság még nem foglalkozott a fenti 24. pontban említett kérdéssel. Több tagállam különböző kibocsátó hatóságai szerint e kérdésre igenlő választ kell adni, az OG és PI ítélet szövege viszont nemleges válaszra utal. A kérdést ezért a Bíróság elé kell terjeszteni.
- 29 Annak megválaszolására ezenkívül szükség van a kérdést előterjesztő bíróság által hozandó határozathoz.
- 30 Ha különösen az európai elfogatóparancs kibocsátása arányos jellegének a nemzeti elfogatóparancsot kibocsátó bíró általi előzetes megvizsgálása megfelel az azon feltételben megnyilvánuló elveknek, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó ügyészi határozatnak és különösen az ilyen határozat arányos jellegének olyan bírósági jogorvoslat alá rendelhetőnek kell lennie, amely teljes mértékben megfelel a hatékony bírói jogvédelem követelményeinek, a kérdést előterjesztő bíróságnak meg kell vizsgálnia az európai elfogatóparancsot, és érdemben határoznia kell annak végrehajtásáról.
- 31 Ha az ilyen előzetes vizsgálat nem felel meg az említett elveknek, a fenti 26. pontban említett kérdésre adandó választól függ, hogy a kérdést előterjesztő bíróság érdemben megvizsgálhatja-e az európai elfogatóparancsot, és határozatot hozhat-e az átadás iránti kérelem tárgyában.
- 32 A kérdést előterjesztő bíróság azt kéri, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a Bíróság az EUMSZ 267. cikk negyedik bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikke alapján sürgősségi eljárásban bírálja el.
- 33 A keresett személy átadás céljából fogva van tartva az átadás iránti kérelem tárgyában hozandó határozat meghozatalára várva. A kérdést előterjesztő bíróság e határozatot addig nem tudja meghozni, amíg a Bíróság nem ad választ az

előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre. A Bíróság válaszána^k gyorsasága ezért közvetlen és döntő hatással van a keresett személy átadás céljából történő fogva tartásának időtartamára.

MUNKADOKUMENTUM